

Маро дигар намеёбӣ

Агар сад сол ҳам чӯӣ, маро дигар намеёбӣ,
Шабу рӯзон худо гӯӣ, маро дигар намеёбӣ.

Ба роҳи ман чу пойандози махмал ҳар саҳаргоҳе
Ба сони сабза ҳам рӯӣ, маро дигар намеёбӣ.

Ман он якроҳу якрӯ будаму бо роҳи худ рафтам,
Ту ки садроҳу садрӯӣ, маро дигар намеёбӣ.

Сабукроӣ, сабукпой, муҳаббатро намешоӣ,
На ҳам аҳли такопӯӣ, маро дигар намеёбӣ.

Саропо чашм ҳам бошӣ, маро дигар намебинӣ,
Агар сеҳриву ҷодуӣ, маро дигар намеёбӣ.

Ҳама доғе, ки дар оинаи дил дорам аз ишқат,
Агар бо ашк ҳам шӯӣ, маро дигар намеёбӣ.

Ба худ чӯшида мехушкам мисоли чашмаи куҳсор,
Агар дарёи Омуй, маро дигар намеёбӣ.

Биҳиштизода ҳам бошӣ, биҳиштатро биҳиштам ман,
Агар аз чархи минуӣ, маро дигар намеёбӣ.

14.3.1980

биография

Лайеқ Шерали дар оилаи деҳқонӣ дар Панҷакент таваллуд шуд. Пас аз хатми мактаб ва коллеҷи маъруфи омӯзгории Панҷакент, ӯ таҳсилоти худро соли 1958 ба анҷом расонд. Аз соли 1959 ӯ забон ва адабиётро дар Сталинабод (Душанбе) омӯхт. Дар ҳамин сол аввалин шеърҳоиаш нашр шуданд ва ӯ аз ҷониби чеҳраҳои пешқадами адабӣ эътироф гардид. Ӯ ҳамчун муҳаррир дар Радиои Тоҷикистон кор кард, маҷаллаҳои адабиро таҳрир намуд ва дар фаъолиятҳои сиёсӣ ширкат варзид. Дар соли 1965 ӯ узви Иттиҳоди нависандагон шуд ва дар соли 1991 унвони «Шоирӣ халқии Тоҷикистон» ба ӯ дода шуд. Лайеқ шеърҳои классикии форсӣ-тоҷикро бо таъсири адабиёти ҷаҳонӣ омезиш дода, махсусан аз Фирдавӣ, Рӯмӣ ва Хайём илҳом мегирифт. Ғайр аз маҷмӯаҳои шеърӣ худ, ӯ асарҳои зиёдеро тарҷума кард. Ӯ дар соли 2000 дар Душанбе даргузашт. Хоҳишаи ӯ то имрӯз дар Тоҷикистон гиромӣ дошта мешавад.